

pravi: »Alojz Hitler (oče državnega kanclerja) se je prej pisal Schicklgruber, ter je bil vsled odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Mistelbachu z dne 6. jan. 1877, št. 112, prepisan na ime Hitler. Baje radi dedščine.« Za kakšno dedščino gre? Navedeni matični izpisek kaže pot, po kateri je ta dedščina prišla, ko navaja, da je bila babica Hitlerjeva (mati njegove matere) rojena Hitler. Odkod je prišla ta Hitlerca? Židovska verska občina v Polni v sedanji poljski državi uradno poroča, da se je nekaj članov židovske rodbine Hitler pred nekaj desetletji preselilo v Avstrijo. Dokazano je, kakor poročajo avstrijski časniki, da je neka Klara Hitler, ki je bila rojena leta 1821 v Polni ter je zapisana v židovskih matrikah, se z drugimi židovskimi člani rodbine Hitler preselila v Avstrijo ter se naselila v Spitalu. To je tisti majhni kraj, kjer je Ivana Hitler (babica državnega kanclerja) se poročila s kmetom z imenom Pölzl. Iz tega zakona se je rodila Klara Pölzl, ki se je poročila z imenovanim kmetom Schicklgruberjem ter je postala mati sedanjega nemškega državnega kanclerja. Da bi prišel do Hitlerseke

dedščine, je Schicklgruber svoje ime spremenil na ime Hitler. Potemtakem teče v žilah voditelja narodnih socialistov, ki so propovedniki nemške čiste krvi, kri poljskih židov. Zanimivo in neprijetno!

Novi zakoni v Nemčiji — obveznost hitlerjevskega pozdrava. Hitlerjeva vlada je sprejela zadnji čas tri nove zakone: Zakon o zaplenbi premoženja komunistov iz maja se razširi na imet je socijalno-demokratske stranke ter njenih organizacij. Zaplenilo se bode premoženje onih organizacij, katerih pripadniki hujskajo v inozemstvu proti Nemčiji, ali se udeležujejo proti državi. — Drugi zakon govori o odvzetju državljanstva državljanom v inozemstvu, če so se s svojim postopanjem pregrešili proti dolžnostim zvestobe do države in nemškega naroda in če so škodovali nemškemu interesu. — Tretji zakon prepoveduje snovanje novih strank. Vsak poskus snovanja nove stranke se bo smatral kot veleizdaja. — Notrajni minister dr. Frick je odredil hitlerjevski pozdrav (dvig desnice) kot splošen nemški pozdrav.

POLENA SVETU KATOLIŠKEM

Münchenski kardinal interniran. — Münchenski nadškof kardinal Faulhaber je jako borbena narava ter je z vso odločnostjo pobijal narodni socializem. Hitlerjevi mu tega niso nikdar odpustili, marveč se vedno trudijo, kako bi se na njem maščevali. Ko je bilo teden po Binkoštih v Münchenu veliko zborovanje katoliških rokodelskih pomočnikov, ki so ga hitlerjanska divjaštva onemogočila, so hitlerjevske napadalne čete zaprele kardinalu, da ga bodo obesili, čim se pojavi v cerkvi. Bavarsko notranje ministrstvo je kardinalu sporočilo, da bo zaplenilo vsa cerkvena posestva. Kardinal je proti temu slovesno protestiral ter je izjavil, da bo, ako se zaplenitev izvrši, odgovoril z interdiktom — z zabrano službe božje, delitve sv. zakramentov in izvrševanja cerkvenih obredov. To je pomagalo. Zaplenba cerkvenega imetja se ni izvršila. Bavarsko notranje ministrstvo pa si je hotelo svojo jezico ohladiti nad kardinalom s tem, da ga je hotelo dati zapreti na nekem kraju blizu mesta München. Ko je zvedel za to voditelj Adolf Hitler — istočasno je tudi zvedel, da hočejo narodno-socialistični gorečniki zapreti tudi centurmskega voditelja in bivšega kanclerja dr. Brüninga — je oboje prepovedal. Vendar pa je münchenski kardinal interniran v svojem stanovanju, odkoder se ne sme giniti. Pred durmi nadškofove palače stoje na stalni straži narodno-socialistični napadalni oddelki.

Framasoni v Palestini. Framasoni ali svobodni zidarji so tajna organizacija ljudi, ki hočejo — od tod imajo ime — sezidati zgradbo človeške družbe brez Boga in vere. So protivniki vsake vere, katoliški veri pa so vprav sovražniki. Naselili so se ti ljudje po vseh državah sveta ter povsod ustanovili svoje

tajne organizacije, ki se imenujejo lože. Te so prave podpihovalnice sovraštva proti katoliški Cerkvi. Če se je v kakšni državi pojavil pokret za laizacijo — poposvetnjačenje javnega življenja, za izrinjenje Cerkve in njenega vpliva iz javnosti, vir in začetek tega pokreta je bil v framasonski loži. Tako je bilo pred tremi desetletji v Franciji, tako je v Mehiki, tako je v Španiji, tako je drugod... Ti protivniki krščanstva in zlasti katolištva so se vgnzdili povsod, in tudi v sveti deželi. Nedavno so katoliški listi v Franciji objavili statistiko framasonstva v Palestini. Vseh framasonskih lož v sveti deželi je 23, polovica jih je v Jeruzalemu. Nekatere so povse židovske, druge angleške, tretje mešane. V židovskih se kajpada delajo kupčije ter izvršujejo čenarni posli, toda kujejo se tudi politični načrti ter se delajo naklepi, kako pretvoriti Palestino v nacionalno judovsko državo. Angleškimi ložam v Palestini je skupno z židovskimi, da silno čislajo kralja Salomona. Koncem svetovne vojne so častniki polka, ki je bil štabioniran v Jeruzalemu, na prostoru, kjer je nekdanj stal Salomonov tempelj ter zdaj stoji sloveča Omarjeva mošeja, priredili z dovoljenjem muslimanskih Arabcev framasonsko svečanost. Nakane, ki jih ima framasonstvo v Palestini z deželo, ki je kot domovina Odrešenika vsem kristjanom sveta, so protivne krščanstvu, osebno še katolištvu.

Mealhi s sv. Bernharda v Aziji. Početkom 11. stoletja — torej pred 900 leti — je ustanovil sv. Bernard Mentonski († 1008) na gorah Velikem in Malem sv. Bernhardu meniško naselbino, ki naj bi bila zavetišče za številne potnike, ki tamkaj potujejo preko Alp. Bernhardsko veliko gostišče je bilo izrednega pomena za ljudi, ki so potovali iz Nemčije ali Francije ali iz drugih evropskih pokrajin v Italijo ali pa v obratni smeri. Jako nevarni so bili potnikom snežni zameti, ki so globoko zametli alpske prelaze. Če je kak potnik zabredel v

snežni vrvež, je bil gotovo zgubljen, ako mu ni prišel kak pater na pomoč. V to svrhu so si patri vzredili posebne pse (Bernhardince), ki so prinesli ponesrečencem prvo pomoč ter z glasnim laježem priklicali patre in brate, da so rešili ponesrečenega človeka. Samo eden teh psov — sedaj je nagačen v švicarskem mestu Bernu — je rešil 40 ljudem življenje. Dandanes, ko je toliko prometnih sredstev na razpolago, ljudje ne potujejo več peš preko Alp. Zato je gostišče na sv. Bernhardu zgubilo tamkaj svoj pomen. Da bi pa vendar nadaljevali tradicije (izročila) svojega reda, so patri sklenili napraviti gostišče v krajih, kjer ljudje še veliko potujejo peš ali pa na živini in kjer jim v slučaju nesreče nihče ne nudi pomoči. Ti kraji so v Srednji Aziji na visoki planoti Tibet pod največjim gorovjem sveta, pod Himalajo. Dva patra: Melly in Coquoz, sta z dvema bratoma odpotovala pred nekaj meseci v Tibet, da tam zgradita gostišče po vzoru onega na Velikem sv. Bernhardu. Iz Azije sta pisala svojemu redovniškemu predstojniku pismo, v katerem poročata, da sta srečno prišla v Tibet. Dne 1. aprila sta dospela do tistega mesta visoko v gorah, kjer bosta zgradila samostansko naselbino. Patra in tudi oba samostanska brata se pridno učijo jezik tamošnjega ljudstva. Obenem pa skrbno izdelujejo načrt za zgradbo gostišča. Težave so velike že radi tega, ker tamkaj ni dovolj gradbenega materila ter ga morajo na živalih prinašati od drugod. Pogumni menihi pa bodo premagali vse težave ter upajo, da se jim bo kmalu posrečilo zgraditi gostišče, kjer bodo poganskim potnikom skazovali dobroto, ki so jih stoletja skazovali krščanskim potnikom na Velikem sv. Bernhardu.

Veliki romarski shod na Svetih gorah — župnija Sv. Peter pod Svetimi gorali — bo v soboto dne 5. avgusta t. l. Že v petek dne 4. avgusta, bo na Svetih gorah ob 10. uri sejmska sv. maša, zvečer pa večernice. V soboto dne 5. avgusta bo na Svetih gorah večje število duhovnikov, vsled česar se začnejo svete maše že rano zjutraj. Ob 7. in ob pol 11. uri božeta pridigi in sv. opravilo s sv. blagoslovom. Na razpolago bo dovolj spovednikov. — Častilci Marijini! Težki so časi, v katerih živimo. Naš rod takšnih ne pomni. Marsikdo klone pod silo razmer. Nevpogljiv in neomahljiv je le oni, ki mu je vse življenje zasidrano v Bogu, oni, ki se krepča iz neusahljivih vrelcev svete vere. Vsi rabimo novih moči v teh razruvanih časih in izprositi si jih bodemo pri Njej, ki vas vsa radostna pričakuje — pri svetogorski Kraljici. Ne preslišimo njenega vabila, temveč pridimo od blizu in daleč pred njen prestol, in potolaženi, okrepani se bomo vrnili z blagoslovom Njenega Sina na svoje domove.

GORA OLJKA V SAVINJSKI DOLINI.

Ob obletnici strašnega požara na Gori Oljki, ki je skoro popolnoma uničil znamenito romarsko cerkev, katero nazivljejo katoliški Slovenci »biser Sav. doline«, se je širši odbor za obnovo cerkve na Gori Oljki sestel k seji, da pregleda dosedanje delo in napravi načrte za bodočnost. Ogromno delo se je že izvršilo in je zahtevalo mnogo truda ter

žrtev, da so cerkev in zvonika vsaj za silo pokrili, kar je pač zasluga prav vseh brez izjeme od blizu in daleč, ki so potrebno darovali ali pa pomagali pri delu in vožnji. Odbor se čuti dolžnega, da se tem potom zahvali prav vsem in jih prosi, da mu ostanejo tudi v bodoče naklonjeni. Bog plačaj! Ker pa sta zvonika samo začasno pokrita in je cerkev potrebna tudi novega ometa in ker se s pobiranjem prostovoljnih prispevkov v današnji krizi ne doseže dovolj uspeha, se je odbor po vsestranskem preudarku odločil, da priredi v jeseni na običajno Križovo nedeljo, dne 17. septembra, na Gori Oljki veliko javno tombolo z mnogimi prav lepimi dobitki. Radi tega prosimo vsa bližnja društva, da na ta dan ne priredijo nobenih prireditev. Obenem se obrača odbor do vse naše javnosti s prošnjo, da nabiralcem dobitkov in prodajalcem kart ne odrežejo njihove prošnje. Pokažimo, da hočemo božji hram na Gori Oljki, ki je tudi lepa izletniška točka, opremiti tako, da bo v čast Bogu ter v ponos in kras cele Savinjske in Šaleške doline.

NOVICE

Letošnja zlatomašnika. V naši škofiji obhajata letos izredni jubilej zlate sv. maše dva gg. duhovnika, ki obadva prebivata pri Sv. Juriju ob južni želez. To sta tamošnji župnik preč. g. častni kanonik Valentin Mikuš in vpokojeni vojni kurat I. razreda vlč. g. Jak. Marzidovšek. Oba sta bila posvečena za duhovnika istega dne: 20. julija 1883. Valentin Mikuš je bil rojen 7. januarja l. 1860 v Gornjemgradu kot nečak nepozabnega celjskega opata Franca Ogradija. Pri Sv. Juriju ob južni žel. že župnikuje od 4. marca 1897, torej že preko 36 let. Za častnega kanonika je bil imenovan 9. maja 1928. Drugi g. zlatomašnik, Jakob Marzidovšek, je fizično za poldrugo leto starejši, rojen je namreč bil 8. julija 1858 na Ponikvi, obhajal je torej ta mesec 75letnico svojega življenja. G. Marzidovšek si je pridobil velika zasluge kot vojaški duhovnik ter je moral radi svojega kremenitega narodnega prepričanja v nekdanji državi veliko trpeti. Obema gg. zlatomašnikoma priskrbe čestitke slovenskega ljudstva z iskreno željo: Bog Vaju ohrani še mnogo let!

P. Gratus Kostanjšek — 50 let, 25 let. V naslovu je označen dvojni jubilej, ki ga letos obhaja g. pater Gratus Kostanjšek, katehet 2. mestne dekliške mešč. in 4. dekliške osn. mestne šole v Mariboru, definator frančiškanskega reda. Luč sveta je zagledal v solnčnih Sromljah v lepem našem Posavju 10. junija 1883, je torej pred dobrim mesecem videl Abrahama. V duhovnika je bil posvečen 14. julija 1908. Danes obhaja svoj srebrni mašniški jubilej v svojem rojstnem kraju. Gospod p. Kostanjšek, strokovno veleizobraženemu in vnetemu katehetu naše mladine, kličemo ob njegovem dvojnem jubileju: Na mnoga

Vedno zvest prijatelj!

Tako je bilo že prej in tako je še danes: Schichtovo terpentinovo milo pomaga gospodinji kakor nobeno drugo, da je v hiši vse lepo čisto!

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati gonarejenih mil.

..ampak poprej za namakanje: Ženska hvala!

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

ST11-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

leta! Božja milost z Vami in z Vašim delom!

Nova frančiškanska gvardijana. Za gvardijana v Ljubljani je imenovan mariborski g. p. Gabrijel Planinšek. Za gvardijana v Maribor pride doseđani ljubljanski gvardijan g. p. Gracijan Heric. Novi gvardijan je nečak blagopokojnega p. Kalista Herica, graditelja mariborske Marijine bazilike.

Smrt dobrega šolskega upravitelja. V Mariboru je umrl vpokojeni g. šolski upravitelj Anton Križ. Pokojni je bil dolgo vrsto let vsestransko priljubljen in spoštovan vodja osnovne šole v Zavrču pod Ptujem. Ostani mu ohranjen časten in hvaležen spomin, preostalim naše sožalje!

Umril je na Pobrežju pri Mariboru znani bivši sodnijski cenilec in posest-

»Vojaški novinec«, povest, dobiš brezplačno, ako naročiš knjigo »Moj tovariš«, ki naj spremlja vse slovenske fante, kateri odhajajo kot vojaški novinci od doma. Knjiga »Moj tovariš« bo fantom pravi angel varih na poti. Vsakdo, ki hoče, da bodo ostali fantje, kakor so od doma šli, naj oskrbi za spomin na vojaško vežbo to knjigo! — Cena knjigi je 16 Din in z zlato obrezo 20 Din. Naročila prejema: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

nik Ivan Reibenschuh v visoki starosti 81 let.

Utonil je pri kopanju v Mariboru 22-letni krojaški pomočnik Franc Kocbek iz Loške ulice. Ni znal plavati, pa se je držal za čoln in se spuščal vedno bolj na globoko. Zmanjkalo mu je naenkrat tal in Drava ga je odnesla.

Vlom v trgovino. V noči od 14. na 15. julij je bilo vlomljeno v Studencih pri Mariboru v Kumperščakovo trgovino. Škoda je precejšnja.

V ribniku utonil 26letni elektromonter Ivan Jaš iz St. Ilja pri Slovenjgradcu se je podal dne 15. julija s svojim stricem, pri katerem je stanoval v Studencih pri Mariboru, kopat v betnavski ribnik. Prvi je plaval preko ribnika stric, za njim Ivan, ki je pa med plavanjem izginil in utonil.

Žepar je izmaknil dne 16. julija na mariborskem trgu gospej Auschovi soprogi industrijalca, ob priliki nakupa malin ročno torbico. V torbici sta bili poleg gotovine moška in ženska zlata ura. Gospa je oškodovana za 2800 dinarjev.

Otrok utonil v mlaki. V Dobrenju pri Pesnici je utonila 22 mesecev stara Francka Lipovš, hčerka posestnika Fr. Lipovša. Otrok je zašel v mlako, iz katere ga je potegnila dekla že mrtvega. Pred 5 leti je utonila v isti mlaki Lipovševa prva hčerka.